

»Vi har med Glæde modtaget Underretning om, at i Tyrkiets almindelige Bevægelse henimod Frigørelsen er et Forlangende fra Kvinderne fremkommet om at faa Stemme i Regeringen, hvilket vi haaber, det ungtyrkiske Parti vil indrømme dem.

»Vi lykønsker Nederlandenes Kvinder til, at i 1905 blev en Stats-Komité — bestaaende af syv fremragende Mænd af alle Partier — udnævnt af Regeringen til at tage Konstitutionens Revision under Overvejelse; — at et Stemmetail af 6 mod 1 af denne Komité anbefalede at fjerne alle Hindringer for Kvindernes Valgbarhed, og at Regeringen snart efter indbragte et Lovforslag, i hvilket Kvinders Valgret og Valgbarhed var muliggjort. At dette ikke blev bragt videre skyldes kun den ene Grund, at Regeringen faldt. Upaatvivlelig er dette Forslags Fremlægelse kun udsat.

»Vi lykønsker Kvinderne i Syd-Afrika til, at to Stater af de tre der tilsammen danner deres »nationale Kvindestemmerets-Forbund«: »Kap Kolonien« og »Transvaal« alt har modtaget Kommunal Stemmeret, og at en Petition for samme Maal ifjor gik igennem i Natal's Parlament. De politiske Ledere har Sympathi med Bevægelsen, og der er al Grund til at haabe, at det første Parlament for et »Forenet Syd-Afrika« vil skænke Kvinderne politisk Stemmeret.

»Vi erindrer med dyb Tilfredsstillelse, at Kvinderne fra Ny Zeeland i samfulde 16 Aar har haft Nydelsen af fuld Stemmeret. De vedbliver at vise Verden ved deres vise og trofaste Udøvelse af deres Pligter som Stemmegivende, hvor vel udrustede de er for dette Privilegium, og hvor meget Regeringen har profiteret af denne Samvirken. Endvidere glæder vi os over Fuldendelsen af Kvindernes Stemmeret i Australien, som skete, da Kvinderne i Victoria sidste November fik politisk Stemmeret. Kvinderne har givet fyldestgørende Vidnesbyrd om deres Modenhed, saa at det Eksperiment, der begyndte i 1894, nu har kulmineret ved at der tildeles dem fuld Stemmeret i hver Stat saavel som i den fødererede Regering, ligesom samme Ret er udøvet af Mændene. Det Faktum, at alle Borgere i en hel Vordensdel har en lige Repræsentation, maa opmuntre Kvinderne i andre Lande i deres Kamp for at nedbryde de unaturlige Skranker, som er rejste ved uretfærdige Love for Stemmeretten.

»Vi udtrykker vor Glæde over, at der i de Forenede Stater i Amerika i de sidste faa Aar er sket en saadan Opvækkelse af Kvinderne til Forstaaelse af Stemmerettens Betydning som aldrig før; de opfatter nu som aldrig tidligere Uretfærdigheden af deres Underordnethed i en Nation, der er grundet paa individuel Repræsentation, og at de Forbund, der er dannede for andre Formaal nu i Snesevis forlanger fuld Stemmeret. I de sidste to Maaneder har tusinde repræsentative Kvinder fra Ny York mødt for Lovgivningen dér som Anbefalere af Kvindestemmerets-Petitionen; 1600 i Illinois og 2000 i Massachusetts; Arbejdernes Organisation — næsten uden Undtagelse — erklærer sig i Favør af Kvindestemmeret; Pressen yder langt mere Opmærksomhed og Sympathi for denne Sag end før, og i de tre Stater: *Washington, Oregon og Syd-Dakota* er Spørgsmaalet

sat til et Referendum i 1910, og alle Tegn tyder paa Sejr.

»Vi udtrykker vor Glæde over den nylige Henvendelse af Toronto's Byraad til Dominion's Parlament for at skaffe Kvinderne fuld Frigørelse, og over, at paa den Dag, da Spørgsmaalet skulde forhandles, gik en Deputation af 1000 Kvinder til Premierministeren i Parlamentet for at støtte Petitionen.

»Vi lykønsker Storbritanniens Kvinder til at være blevne valgbare i 1907 til Medlemmer af Grevskabs-Raad og By-Raad saavel som til Stillingen som Borgermester og Maire; ligeledes til Valget af en Kvinde-Borgermester og af adskillige Raadmænd. Vi indberetter med Glæde, at i Storbritannien er Kvindestemmeret nu et Spørgsmaal om praktisk Politik, som det mærkes ved Vælgernes Interesse for denne Sag og ved den organiserede Modstand af Bevægelsen, som aabenbarer en Erkendelse af det Fremskridt, som den har gjort.

Den store og vedvarende Forøgelse i Medlemsantallet af alle Kvindestemmerets Foreninger og den store Tilgang af Kvindesforbund, der er dannede i forskellige Arbejdsgræne, der repræsenterer omtrent en Million Kvinder (se Billederne) viser, at de Kvinder, der har praktisk Erfaring og Ansvarsfølelse i alle Samfundets Klasser nu staar forenede i den ene Sag: Forlangendet af en direkte Andel i deres Lands Regering.

»Vi giver et hjerteligt Velkommen til Dannelsen i forskellige Lande af *Mænds Liga'er for Kvindestemmeret*. De er udrundne af en ægte Retfærdighedstrang og har et rent, uselvsk Maal. For første Gang bringer disse os en direkte politisk Indflydelses Magt ind i vor Kamp.

»Vi bekræfter herved den Resolution, der blev vedtaget ved Amsterdam-Kongressen i 1908, nemlig: at det er Kvindernes ligefremme Skyldighed i nærværende Øjeblik at sikre sig al Støtte og Samvirken af Kræfter, der er gunstig stemte for Kvindernes Valgret — uden Hensyn til disses politiske eller religiøse Forgreninger — alt for at forebygge Forviklinger med ydre Sager. At det er Kvindernes Skyldighed at forlange Stemmeret paa samme Vilkaar, som den er givet eller kan blive givet til Mænd, og at overlade al ønsket Udvidelse til senere Bestemmelse af baade Mænd og Kvinder.

»Vi beslutter, at denne Kongres, der fastholder Historiens Erfaringer, skal anraabe de nationale Forbund om ikke at lade sig paavirke til Udsættelse af deres Fordring af Kvindernes Frigørelse til Bedste for nogen anden Sag, det være sig for at fremme Mænds Stemmeret eller til Bedste for noget-somhelst politisk Parti.

»Vi udtrykker herved denne Kongresses store og dybtfølte Taknemmelighed for den nye Aand af Kammeratskab og gensidig Forstaaelse, der er vokset op gennem den Internationale Alliance, som sammenbinder Kvinderne i alle Nationer og vokser i Styrke med hver følgende Kongres. Denne Aand vil — naar den føres ud i det politiske Liv — sætte dem i Stand til som »Vælgere« at bidrage med et Element, som hidtil manglede, henimod den fredelige Løsning af andre store, internationale Problemer.«

Presidenten for „Den Internationale Kvindestemmerets Alliance“, Mrs Chapman Catt's Tale.

Holdt i London, 26 April 1909.

(Stenografisk Gengivelse).

En Dag i Juni i 1904 mødtes Delegerede fra syv Nationale Kvindestemmerets Forbund i en lille Sal i Berlin. De var samlede der for at diskutere, hvorvidt det var praktisk at iværksætte en foreslaet International Union. Ved den Tid var der kun ti Lande i hele Verden, i hvilke Kvindestemmerets Foreninger fandtes. De af Eder som var tilstede, vil godt nok erindre den Tvivl og den Mistro til Udfaldet, som karakteriserede vore Raadslagninger. De tvivlende Delegerede spurgte, om Tiderne virkelig skulde være modne til dette radikale Skridt? De var allerede overbebyggede ved Vægten af deres strænge Arbejde i deres respektive Lande, og de spurgte nu, om de mulige Fordele, der kunde opstaa af en International Forbindelse, ikke vilde overvejes af den Byrde, den vilde paalægge? Der var mistroende Delegerede ogsaa, og de spurgte forsigtigt, om det virkelig skulde ligge indenfor Mulighedernes Grænser, at Suffragister kunde arbejde harmonisk sammen? isærdeleshed var det tvivlsomt, naar de ikke alene skulde repræsentere forskellige Racer og Tendentser men tillige vidt forskellige Udviklingsstandpunkter i selve Bevægelsen!

Der var endnu alvorligere Spørgsmaal, der skulde tages under Overvejelse. Nogle af vore Forbund stod for politisk Stemmeret, andre for kommunal, nogle for en Stemmeret, der grundedes paa Ejendoms Kvalifikationer, andre for en, der grundedes paa Opdragelses-Kvalifikationer. Hvorledes kunde saadanne Forskelligheder, hver især forsvaret med en intensiv Overbevisning, forenes i et fælles politisk Program? Det var ligeledes foreslaet, at vor Organisation skulde bestaa af Nationale Forbund og dog — ligeoverfor Racernes politiske Forskelligheder, som bestandigt forvandler Verdens geografiske Grænse-linier, hvor var der en Autoritet, stor nok til at kunne definere »en Nation«? Dog, til trods for alle disse Hindringer, som paa den Tid forekom vore Delegerede næsten uovervindelige, blev vor Internationale Alliance grundet »for Godt og Ondt«, og jeg troer, jeg nu kan tilføje »til Døden skiller os ad«. Fem Aar er svundne; de har været fulde af Lykke, Fremgang og Sejre! af *Lykke*, thi vi har ikke kendt til Trætte eller Misforstaaelser; af *Fremgang*, thi Antallet af de Nationale Forbund i vor Alliance er mere end fordoblet; af *Sejre*, thi Vindingerne for vor Sag indenfor de tilbagelagte fem Aar er mere betydningsfulde i deres Virkninger end alle de Vindinger, som er vundne i de forudgangne Aar. Isandhed, naar vi ser tilbage over hint lille Tidsrum og bemærker de mægtige og forbausende Ændringer, som er indtrufne indenfor vor Bevægelse i hine fem Aar, naar vi hører Indberetningerne fra hele Verden om Mænds og Kvinders Opvaagnen til at forstaa Retfærdigheden af vor Sag, er jeg vis paa, der er ingen Pessimist tilstede iblandt os, som ikke tilfulde fatter, at endelig er Kvinde-Frigørelsens store Flodbølge sat ind over os.

Jeg ønsker ikke at give mere Kredit til